

BOEKBESPREKINGEN

Prof. Dr. ALDO MAGGIONI. *La diagnosi precoce nella ortopedia maxillo-facciale.*
Rivista Italiana di Stomatologia Anno XI, No. 7, Luglio 1956.

Het Bestuur van de A.M.D.I. (de Italiaanse organisatie van mondartsen) heeft Prof. Maggioni, Prof. Hoffer en Prof. Benagiano verzocht gezamenlijk het vraagstuk van de vroegtijdige behandeling in de dento-faciale orthopaedie te willen beschouwen. De heren hebben daarop besloten in de bovengenoemde volgorde het onderwerp onder te verdelen in:

- a. La diagnosi precoce.
- b. La etiologia e la patogenesi.
- c. La prognosi a la terapia precoce.

Zo mogelijk zal daarna een gezamenlijke slotbeschouwing worden gegeven.

Verschenen is thans de studie van Prof. Maggioni in 90 bladzijden met 27 afbeeldingen, waarin — met een voortreffelijke kennis van de wereldliteratuur in vier talen — een uiteenzetting wordt gegeven van de inzichten van de schrijver, voor een goed deel aanhanger van de Italiaanse school.

Maggioni heeft reeds in 1932 een voordracht gehouden over „L'orientation biologique dans la thérapeutique orthodontique” en „De la limitation locale à la limitation constitutionnelle dans le traitement orthopédique maxillo-faciale”, en heeft derhalve al tenminste een kwart eeuw zijn sporen op dit terrein verdiend.

De schrijver is van mening, dat voor het voortzetten, verbeteren en het rationeel uitbouwen van de studiemethoden van de groei van kaak en aangezichtsschedel en hun physiologische en therapeutische ontwikkeling, naast de leer van de individuele constitutie van de Italiaanse school, ook de tele-röntgenografie noodzakelijk is.

Hij vestigt echter tevens de aandacht op de dringende noodzakelijkheid om niet de klinische symptomatologie uit het oog te verliezen, die tegenwoordig te veel verwaarloosd wordt, en vooral ook om bij de studie de zin voor de *esthetiek* te cultiveren en te verdiepen, omdat deze — boven de te vaak al te mathematische berekeningen van de levende, dynamische, menselijke gelaatstrekken — de veranderingen van het gezicht van de kleuter en het kind bepalen, die van zo grote betekenis kunnen zijn voor de verbetering van de loopbaan en het zelfvertrouwen van de patiënt.

Ch. F. L. N o r d

H. STRUNZ. *Verrat an deiner Gesundheit.* Albert Amman, München 1956, 264 S.
broch. D.M. 7.80.

Dit werkje is vooral interessant voor diegenen die belang stellen in het probleem der ziekenfondsbehandeling.

De schrijver bespreekt de methoden en de mogelijkheden van deze behandeling in Duitsland; hij legt er de nadruk op, hoe op deze wijze van een behoorlijke

uitoefening van het beroep geen sprake meer kan zijn. Dit betreft dan 80% van het aantal patiënten!

Geen wonder, dat *Boitel*, een vooraanstaand collega te Zürich, hierover het volgende schrijft:

„Het waardevolle van deze publikatie is de waarschuwing voor het gevaar, waar een gemeenschap van tandartsen, die onder de knoet van een staats- en ziekenfondsbureaucratie geraakt, belanden kan.”

„Het toont echter tevens, welke beroepsmisdaden die tandartsen begaan, die onder het voorwendsel van „sociale instelling” hun patiënten met „11 minuten vullingen” verzorgen, hun beroep tot een slecht uitgevoerd handwerk degraderen en de tegenstanders van onze stand wapenen in de hand geven.”

Wanneer wij goed zijn ingelicht, dan doen op het ogenblik de Amsterdamse Ziekenfondsen een poging, patiënten en tandartsen op bovenbedoelde wijze gelukkig te maken.

Wij geloven echter niet, dat de Nederlandse tandarts — zomin als de Zwitserse — er iets voor gevoelt om op deze wijze zijn beroepseed geweld aan te doen.

C h. F. L. N o r d